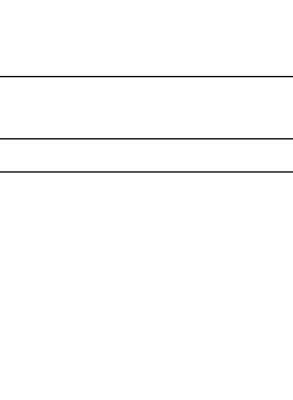

خبر
آیا بورس تهران می‌تواند مسیر صعودی را حفظ کند؟ شاخص کل بورس تا پایان سال به ۱۰میلیون واحد می‌رسد با تشدید تحریم‌های اقتصادی آمریکا و ورود دلار به کریدور بیستم، پرسش‌های جدی درباره آینده بورس مطرح شده است. به گزارش تجارت نیوز، اقتصاد ایران در روزهای اخیر با موج جدیدی از فشارهای خارجی مواجه شده است. تشدید تحریم‌های اقتصادی آمریکا و محاصره دریایی، همزمان با رشد بی‌سابقه نرخ دلار، فضای اقتصادی کشور را به یکی از حساس‌ترین مقاطع خود رسانده است. دلار در روزهای گذشته وارد کریدور بیستم شده و چشم‌انداز آن تا پایان سال همچنان صعودی پیش‌بینی می‌شود. این تحولات، پرسش‌های جدی را درباره آینده بورس ایجاد کرده است. آیا بورس تهران می‌تواند در این شرایط مسیر صعودی خود را حفظ کند؟ آیا افزایش قیمت دلار و تورم، که در تاریخ معمولاً به نفع بازار سرمایه بوده، این بار نیز می‌تواند محرک رشد باشد یا ریسک‌های جدید، این رابطه را تحت تأثیر قرار خواهد داد؟ شاخص کل بورس در نیمه دوم سال به چه عددی خواهد رسید و کدام صنایع در این شرایط جذاب‌ترین گزینه‌ها برای سرمایه‌گذاری هستند؟ با توجه به سیاست دولت و بانک مرکزی در خصوص نزدیک کردن دلار نیمیایی به بازار آزاد، بازار سرمایه می‌تواند رشد جذابی را تجربه کند نیمای میرزایی، کارشناس بازار سرمایه، در گفت‌وگو با تجارت‌نیوز با اشاره به وضعیت فعلی کشور و تشدید تحریم‌ها گفت: «تورم در اقتصاد ما ریشه در ناترازی ارزی، کسری بودجه و تحریم‌های طولانی‌مدت دارد. دور جدید تحریم‌های اقتصادی آمریکا علیه ایران و محاصره دریایی، شیب تورم را افزایش داده و سرعت رشد قیمت دلار را نسبت به گذشته بیشتر خواهد کرد. انتظار دارم دلار تا پایان سال در محدوده کریدور ۲۵ تا ۳۰ قرار بگیرد.» او ادامه داد: «با توجه به سیاست دولت و بانک مرکزی در خصوص نزدیک کردن دلار نیمیایی به بازار آزاد، بازار سرمایه می‌تواند رشد جذابی را تجربه کند و بازدهی مناسبی نصیب سهامداران کند. اگر قیمت‌گذاری دستوری روی محصولات و نرخ ارز اعمال نشود و روند فعلی ادامه یابد، بازار سرمایه حتی به صورت اهرمی، بازدهی بیشتری نسبت به رشد دلار خواهد داشت. به‌عنوان مثال، اگر دلار در سه تا چهار ماه آینده ۲۰ درصد رشد کند، بازار سرمایه می‌تواند اعداد بیشتری را در صورت‌های مالی و تابلوی معاملات ثبت کند.» این کارشناس بازار سرمایه در خصوص پیش‌بینی شاخص کل گفت: «پیش‌بینی من این است که در نیمه دوم سال ۱۴۰۵، شاخص کل به محدوده ۱۰ میلیون واحد برسد. این یعنی بازدهی حدود ۷۰ تا ۸۰ درصدی برای سهامداران.» میرزایی در مورد روند بازار سرمایه در ادامه سال افزود: «شیب حرکتی بازار سرمایه در نیمه دوم امسال متعادل‌تر خواهد بود، اما همچنان رو به بالا باقی می‌ماند.» میرزایی در خصوص صنایع جذاب برای سرمایه‌گذاری گفت: «در میان صنایع بورسی، گروه‌های فلزی و دارویی از جذابیت بیشتری برخوردارند. پالایشی نیز همچنان می‌تواند گزینه‌های مناسبی باشند. پتروشیمی‌ها و فولادی‌ها نیز از پتانسیل بالایی برای بازدهی برخوردارند.» او ادامه داد: «در گروه‌های صنایع کوچک‌تر، صنایع دارویی و غذایی جذاب هستند. ترکیب متوازی از این صنایع می‌تواند سببی پربازده را برای سرمایه‌گذاران تشکیل دهد.» میرزایی در پایان گفت: «افزادی که با بازار سرمایه آشنایی دارند و ریسک‌پذیر هستند، می‌توانند از صندوق‌های اهرمی استفاده کنند. این صندوق‌ها در گذشته رشد‌ها و ریزش‌های بسیار سریع‌تری نسبت به شاخص کل داشته‌اند و می‌توانند بازدهی بیشتری را برای سرمایه‌گذاران پریسک به همراه داشته باشند.»

بر اساس آخرین داده‌ها و آمارهای رسمی اعلام شده توسط بانک مرکزی، شاخص تورم نقطه به نقطه در مرداد ۱۴۰۵ به رقم بی‌سابقه ۸۴.۴ درصد رسیده است. اما آن‌چه ابعاد این بحران معیشتی را ملموس‌تر و هولناک‌تر می‌سازد، تفکیک نرخ تورم میان بخش «خدمات» و بخش «کالا» است. در حالی که تورم بخش خدمات حدود ۴۹.۳ درصد ثبت شده، تورم نقطه به نقطه بخش کالا رقم چشم‌گیر و پرخهر ۱۲۱.۵ درصد را به ثبت رسانده است. این شکاف عمیق، نه صرفاً یک عدد در گزارش‌های آماری، بلکه نمایانگر کوچکت‌ر شدن سریع سفره و حذف اقلام بنیادی از معیشت میلیون‌ها خانوار ایرانی است.

به گزارش اقتصاد۲۴، این شتاب سرسام‌آور قیمت کالاها در شرایطی رقم می‌خورد که سیاست‌های جبرانی و حمایت‌های معیشتی دولت‌نه‌تنها نتوانسته‌اند نقش سیر پلای افشار آسیب‌پذیر را ایفا کنند، بلکه خود زیر فشار تورم سنگین کاملاً کارایی‌شان را از دست داده‌اند. طرح‌هایی نظیر کالابرگ الکترونیک که با مانورهای تبلیغاتی فراوان به عنوان چتر حمایتی دولت برای تضمین امنیت غذایی معرفی شده بودند، امروز در مواجهه با تورم سرفرمی کالاها عملاً ارزش حمایتی خود را باخته‌اند. این وضعیت یادآور چرخه معیوبی است که طی دو دهه گذشته بارها در سیاست‌های یارانه‌ای ایران تکرار شده: چرخه‌ای که با وعده‌های بزرگ و یارانه‌های ریالی آغاز می‌شود، اما در فاصله کوتاهی توسط تورم بلعیده می‌شود.

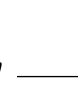
دستمزدها حریف گرانی نیستند

ارزایی وضعیت اقتصادی خانوارها بدون مقایسه شاخص‌های تورمی با میزان افزایش درآمد‌ها غیرممکن است. در شرایطی که تورم نقطه به نقطه کالاهای مرز ۱۲۱ درصد را رد کرده، مصوبات مربوط به افزایش حقوق و دستمزد‌ها در کانال‌های بسیار پایین‌تری محدود مانده است. ترمیم ۴۰ تا ۵۰ درصدی دستمزد‌ها به مستخدمی‌ها در ابتدای سال، نه تنها توان مواجهه با این جهش قیمتی را نداشته، بلکه قدرت خرید واقعی مزدبگیران، کارگران و بازنشنگستان را به شدیدترین شکل ممکن تنزل داده است.

این ناترازی فاحش نشان می‌دهد که نرخ افزایش دستمزد حتی به نصف رشد قیمت کالاها نیز نمی‌رسد. وقتی کالا‌های اساسی و مصرفی روزمره خانوار با سرعتی بیش از دو برابر دستمزد‌ها گران می‌شوند، معنای عملی آن تهی شدن سفره‌ها، افت شدید تقاضای مصرف‌کننده و در نهایت سقوط دهک‌های متعددی از طبقه متوسط به زیر خط فقر مطلق است. پافشاری بر فرمول‌های سرکوب مزدی در حالی صورت می‌گیرد که سیاست‌گذار اقتصادی هیچ کنترل مؤثری بر مهار متغیرهای بنیادی تورم‌زا و رشد نقدینگی نداشته است.

یارانه‌ای که هر روز آب می‌رود

در این میان، وضعیت پرداختی‌های حمایتی تصویری نامتوازن‌تر را ترسیم می‌کند. طرح کالابرگ که با مبالغ مشخصی (چندصد هزار تومان برای هر نفر) جهت تثبیت سفره اقشار ضعیف تصویب شده بود، بر پایه ارقامی ثابت بنا شده است. اما رقم ثابت در اقتصاد تورم کالای در آن از ۱۲۱ درصد عبور می‌کند، معنایی جز آب رفتن تدریجی و بی‌اثر شدن آن حمایت ندارد. ارزش واقعی مبالغ اعتباری با نقدی که در ابتدای اجرای

www.ebtekarnews.com

آیا سناریوی حذف آرام دهک‌ها دوباره تکرار می‌شود؟

دوب کالابرگ در تنور تورم

تورم کالاها از مرز ۱۲۰ درصد گذشته و حمایت‌های معیشتی دولت هر روز بیشتر از قدرت خرید مردم عقب می‌ماند. حالا مسعود پزشکیان نیز صراحتاً پذیرفته که دولت نتوانسته وعده افزایش کالابرگ متناسب با رشد نرخ ارز را عملی کند؛ وعده‌ای که قرار است دوباره، آن هم برای برخی دهک‌ها، اجرا شود، اما هنوز زمان، میزان و دامنه آن مشخص نیست.

ترتیب، حتی وعده جریان بخشی از کاهش قدرت خرید نیز همچنان در مرحله بررسی قرار دارد؛ در حالی که قیمت کالاها منتظر تصمیم دولت نمی‌ماند و هر ماه فشار بیشتری به خانوارها وارد می‌کند. این فاصله میان سرعت گرانی و سرعت تصمیم‌گیری دولت، شاید مهم‌ترین ضعف سیاست حمایتی فعلی باشد. دولت زمانی از افزایش کالابرگ سخن می‌گوید که ارزش واقعی حمایت‌های قبلی در اثر تورم به‌شدت کاهش یافته است؛ اما رقم جدید، شمولان و زمان اجرای آن هنوز مشخص نیست. در چنین شرایطی، وعده افزایش حمایت‌های جامعه نیست و به فوری به بحران باشد، به وعده‌ای برای آینده تبدیل می‌شود. آینده‌ای که ممکن است تا زمان رسیدن آن، بخشی دیگر از قدرت خرید مردم از دست رفته باشد.

وعده‌ای که دولت نتوانست عملی کند

مسئله، اما فقط آب رفتن ارزش کالابرگ در برابر تورم نیست؛ دولت خود نیز پذیرفته که نتوانسته وعده افزایش این حمایت معیشتی را عملی کند. مسعود پزشکیان در گفت‌وگوی تلویزیونی اخیر خود با مردم درباره افزایش مبلغ کالابرگ گفت: «بنا بر قوی که داده بودیم، باید مبلغ کالابرگ را متناسب با افزایش نرخ ارز افزایش می‌دادیم، اما نتوانستیم؛ در این زمینه از مردم عزیزان شرمند‌ه‌ایم.» این اظهارنظر در شرایطی مطرح می‌شود که فاصله میان رشد قیمت کالاها و قدرت خرید خانوارها هر روز بیشتر شده است. رئیس‌جمهور در همان گفت‌وگو تأکید کرد: «اکنون مردم به کالا دسترسی دارند، اما آن را گران می‌خرند» و افزایش قیمت کالا را به گران وارد کردن کالا، افزایش قیمت‌های جهانی و آثار جنگ نسبت داد.

پزشکیان در ادامه از پیدا شدن راهکاری برای افزایش کالابرگ برخی دهک‌های مشمول سخن داد، اما همزمان تصریح کرد که «زمان اجرای طرح، دهک‌های مشمول و میزان کالابرگ هنوز در حال بررسی است.» به این

در وضعیت نه جنگ نه صلح نمی‌توان برنامه اقتصادی ریخت

را متوقف کند، مسلماً مردم متضرر می‌شوند. حتی اگر قیمت بنزین را افزایش دهیم، قاچاقچی‌ها همچنان بنزین را از مبادی اصلی خارج می‌کنند. این‌طور نیست که این حجم از بنزین از پمپ بنزین‌ها زده شود و بعد به سمت قاچاق برود؛ اصلاً چنین حجم روزانه‌ای از طریق پمپ بنزین امکان‌پذیر نیست. این کارشناس اقتصادی ادامه داد: بنابراین باید سراغ همان بخشی رفت که یا تولید می‌شود یا وارد می‌شود. ما در حال حاضر به اندازه مصرف‌مان تولید نداریم؛ بنابراین حتماً باید بخشی از نیازمان را وارد کنیم.

بغزیان با بیان اینکه زمان اجرای سیاست افزایش قیمت بنزین را مناسب نمی‌داند، گفت: مسلماً مطالعات هم سرانگشتی بوده و اصلاً طبقات مختلف جامعه را ندیده‌اند. آمادگی برای پیاده‌سازی بسته‌های حمایتی با مکمل، از جمله نظارت بر قیمت‌ها یا تسهیل حمل‌ونقل جاده‌ای و شهری نیز وجود ندارد؛ بنابراین زمان اجرای این سیاست مناسب نیست. این کارشناس اقتصادی ادامه داد: مسئله دیگری که باید در نظر گرفته شود، قیمت خودرو در کشور است. ما خودرو را به دو برابر قیمت جهانی خریداری می‌کنیم. این‌طور نیست که قیمت خودروها متناسب با قیمت جهانی باشد و بعد بخواهیم بنزین را گران کنیم و بگوییم کسی متضرر نمی‌شود.

وی افزود: بنابراین باید این مسئله را در نظر گرفت که خودروهای ما با قیمت جهانی عرضه نمی‌شوند و شرایط بازار خودرو در ایران با سایر کشورها قابل مقایسه نیست. بغزیان با اشاره به نقش نرخ ارز در قیمت‌گذاری کالاها گفت: زمانی بنزین با ارز ۴ هزار تومانی مثلاً ۱۰ هزار تومان می‌شد، اما الان با ارزی که ۲۰۰ هزار تومان یا ۱۸۰ هزار تومان است، بنزین ۸۰ هزار تومان می‌شود. فرض کنید چنین شرایطی وجود دارد؛ بنابراین دولت باید برود نرخ ارز و تورم را مدیریت کند. قرار نیست

خبر
اجاره ۲۲ تا ۲۵۵ میلیونی در تهران مستأجران کجای بازار ایستاده‌اند؟ بررسی برخی فایل‌های اجاره مسکن در تهران از اختلاف شدید هزینه اجاره ماهانه ۲۲ تا ۲۵۵ میلیون تومان حکایت دارد. به گزارش تسنیم، بازار اجاره مسکن تهران در حالی وارد شهریورماه شده که بر اساس آخرین آمار رسمی، تورم سالانه هزینه اجاره ماهانه ۱۴۰۵ به ۳۲٫۳ درصد رسیده است. تورم نقطه به نقطه این بخش نیز ۳۱٫۸ درصد اعلام شده و شاخص اجاره مسکن در یک ماه ۲٫۵ درصد افزایش داشته است. در همین شرایط بررسی تعدادی از فایل‌های اجاره منتشر شده در بازار تهران، تصویری متفاوت از سطح قیمت‌ها در محله‌های مختلف پایتخت ارائه می‌دهد؛ بازاری که در آن میزان ودیعه و اجاره بسته به منطقه، متراژ، سن بنا و امکانات ملک فاصله قابل توجهی با یکدیگر دارد. در میان فایل‌های بررسی‌شده یک واحد ۵۰ متری یک خوابه در خیابان ایران با بیش از ۲۰ سال عمر بنا با ۴۰۰ میلیون تومان ودیعه و ۱۰ میلیون تومان اجاره ماهانه عرضه شده است. در خواجه نظام‌الملک نیز یک واحد ۵۲ متری یک خوابه با حدود ۱۰ سال عمر بنا ۸۶۰ میلیون تومان ودیعه و بدون اجاره ماهانه قیمت‌گذاری شده است. در سیلان یک واحد ۱۰۰ متری ۲ خوابه و ۳ سال ساخت با ۱٫۵ میلیارد تومان ودیعه و ۴۰ میلیون تومان اجاره ماهانه فایل شده است. در نصرت شریف نیز یک واحد ۸۰ متری دوخوابه با یک میلیارد تومان ودیعه و ۵۵ میلیون تومان اجاره ماهانه عرضه شده است. در مقابل اما در مناطق گران‌تر پایتخت سطح ودیعه به چند میلیارد تومان می‌رسد. یک واحد ۱۶۰ متری سه‌خوابه و نوساز در سهروردی جنوبی با ۸٫۵ میلیارد تومان ودیعه کامل و یک واحد ۱۲۸ متری در جردن با ۷ میلیارد تومان ودیعه کامل در بازار عرضه شده‌اند. یکی از بالاترین اجاره‌های ماهانه در میان فایل‌های بررسی‌شده مربوط به فرمانیه است؛ یک واحد ۱۲۰ متری ۲ خوابه و ۵ سال ساخت با یک میلیارد تومان ودیعه و ۱۸۰ میلیون تومان اجاره ماهانه عرضه شده است. در نیاوران یک دستگاه واحد مسکونی با مساحت ۱۲۰ متر و ۳ خوابه با ۳ میلیارد تومان ودیعه و ۶۰ میلیون تومان اجاره ماهانه فایل شده است. در محدوده دریاچه چیتگر با مساحت ۱۸۸ متری ۳ خوابه و ۱۶۰ سال ساخت با ۲ میلیارد تومان ودیعه و ۹۰ میلیون تومان اجاره ماهانه عرضه شده است. به گزارش تسنیم، در این بین مقایسه فایل‌های موجود نشان می‌دهد متراژ به تنهایی تعیین‌کننده هزینه اجاره نیست. برای نمونه یک واحد ۲۳۰ متری سه‌خوابه در محله استخر با بیش از ۲ سال عمر بنا ۵ میلیارد تومان ودیعه کامل دارد؛ در حالی که واحد ۱۶۰ متری نوساز در سهروردی با ۸٫۵ میلیارد تومان ودیعه عرضه شده است. همچنین یک واحد ۱۵۵ متری سه‌خوابه در قاضمی با بیش از ۲۰ سال عمر بنا ۲٫۴ میلیارد تومان ودیعه کامل دارد. در حالی که واحد ۱۳۸ متری سه‌ساله در جردن، ۷ میلیارد تومان ودیعه می‌خواهد. این تفاوت قیمت نشان می‌دهد منطقه، سن بنا، کیفیت ساختمان، امکانات و موقعیت ملک تأثیر بسیار بیشتری از متراژ صرف بر قیمت فایل‌های اجاره دارد. برای مقایسه فایل‌های رهن کامل و ترکیبی، اگر هر یک میلیارد تومان ودیعه را معادل حدود ۳۰ میلیون تومان اجاره ماهانه در نظر بگیریم، فایل ۵۰ متری خیابان ایران معادل حدود ۲۲ میلیون تومان اجاره ماهانه خواهد بود این رقم برای واحد ۵۲ متری خواجه نظام حدود ۲۵٫۸ میلیون تومان، برای واحد ۱۲۰ متری مرزداران حدود ۹۹ میلیون تومان و برای واحد ۱۰۰ متری سیلان حدود ۸۵ میلیون تومان می‌شود. در بخش گران‌تر بازار هزینه معادل اجاره ماهانه یک واحد ۱۲۰ متری در فرمانیه به حدود ۲۱۰ میلیون تومان، واحد ۱۳۸ متری جردن به حدود ۲۱۰ میلیون تومان و واحد ۱۶۰ متری نوساز سهروردی به حدود ۲۵۵ میلیون تومان می‌رسد. بنابراین فاصله هزینه اجاره در فایل‌های مورد بررسی بسیار زیاد است؛ از حدود ۲۲ میلیون تومان معادل اجاره برای یک واحد ۵۰ متری در خیابان ایران تا حدود ۲۵۵ میلیون تومان برای واحد ۱۶۰ متری نوساز در سهروردی. این ارقام در شرایطی در بازار عرضه می‌شوند که برای سال ۱۴۰۵ تشدید قراردادهای اجاره در صورت درخواست مستأجر با سقف افزایش ۲۵ درصدی برای اجاره‌بها و ودیعه به تصویب قرا خواهد رسید. است. با این حال، فایل‌های جدید بازار لزوماً قابل مقایسه مستقیم با قراردادهای تمدیدی نیستند و قیمت آنها تابع شرایط روز بازار، موقعیت ملک و توافق میان موجر و مستأجر است.

اولیه سوق می‌دهد. در این فرایند، الگوی حذف پلکانی دهک‌ها از دهک‌های بالایی (۹، ۱۰، ۸ و...) به عنوان راهکاری برای مدیریت منابع پیاده‌سازی می‌شود. این چرخه، رویکردی آشکار در سیاست‌گذاری رفاهی را برمی‌تابد. نخست با مانورهای پوپولیستی و ایجاد انتظارات عمومی، طرح‌های حمایتی معرفی می‌شوند؛ سپس ارزش پرداختی‌ها زیر سایه تورم کنترل‌نشده ذوب می‌شود و در گام نهایی، با پیچیدتر کردن آزمون و خطا، تورم‌زدایی را تا جای ممکن کاهش می‌دهند. این بازی تکراری نه تنها به بهبود وضعیت معیشتی کمک نمی‌کند، بلکه اعتماد عمومی به تعهدات حمایتی را بیش از پیش سلب خواهد کرد.

تا کالابرگ نمی‌شود با تورم جنگید

آمار تورم ۱۲۱.۵ درصدی در بخش کالا، هشداري روشن درباره بی‌اثری درمان‌های موقت در اقتصاد کلان است. نمی‌توان با ابزارهای مالی ایستا و انفعالی مانند کالابرگ‌های ثابت به جنگ تورمی پویا و سرسام‌آور رفت. تا زمانی که موتورهای اصلی ایجاد تورم، یعنی ناترازی‌های حاد بودجه‌ای، کسری‌های مالی و نوسانات نرخ ارز مهار نشوند، هیچ ابزار حمایتی نمی‌تواند سفره مردم را از تبعات راندمان اقتصادی ویران‌گر مصون بدارد.

دولت و بانک مرکزی باید بدانند که نمایش آمارها و پیگیری سیاست‌های حمایتی رو به زوال، دیگر توان ا قناع جامعه را ندارد. فاصله میان آمارهای تورم کالا و واقعیات قدرت خرید، به نقطه‌ای رسیده است که پرداخت‌های قطر‌هچکانی را به کلی بی‌خاصیت می‌کند. بدون اصلاحات ساختاری در رانسی‌ای مهار تورم و متناسب‌سازی واقعی دستمزد‌ها، زیست معیشتی آحاد مردم در تنور قیمت‌های جهشی سوزانده خواهد شد و باقی‌مانده طرح‌های حمایتی نیز جز آسیب بر روی کاغذ، معنای دیگری نخواهند داشت.

برای مقایسه فایل‌های رهن کامل و ترکیبی، اگر هر یک میلیارد تومان ودیعه را معادل حدود ۳۰ میلیون تومان اجاره ماهانه در نظر بگیریم، فایل ۵۰ متری خیابان ایران معادل حدود ۲۲ میلیون تومان اجاره ماهانه خواهد بود این رقم برای واحد ۵۲ متری خواجه نظام حدود ۲۵٫۸ میلیون تومان، برای واحد ۱۲۰ متری مرزداران حدود ۹۹ میلیون تومان و برای واحد ۱۰۰ متری سیلان حدود ۸۵ میلیون تومان می‌شود. در بخش گران‌تر بازار هزینه معادل اجاره ماهانه یک واحد ۱۲۰ متری در فرمانیه به حدود ۲۱۰ میلیون تومان، واحد ۱۳۸ متری جردن به حدود ۲۱۰ میلیون تومان و واحد ۱۶۰ متری نوساز سهروردی به حدود ۲۵۵ میلیون تومان می‌رسد.

بنابراین فاصله هزینه اجاره در فایل‌های مورد بررسی بسیار زیاد است؛ از حدود ۲۲ میلیون تومان معادل اجاره برای یک واحد ۵۰ متری در خیابان ایران تا حدود ۲۵۵ میلیون تومان برای واحد ۱۶۰ متری نوساز در سهروردی.

این ارقام در شرایطی در بازار عرضه می‌شوند که برای سال ۱۴۰۵ تشدید قراردادهای اجاره در صورت درخواست مستأجر با سقف افزایش ۲۵ درصدی برای اجاره‌بها و ودیعه به تصویب قرا خواهد رسید.

است. با این حال، فایل‌های جدید بازار لزوماً قابل مقایسه مستقیم با قراردادهای تمدیدی نیستند و قیمت آنها تابع شرایط روز بازار، موقعیت ملک و توافق میان موجر و مستأجر است.

تارستی‌ها چقدر به اقتصاد ایران ضربه می‌زنند؟ منابع ارزی می‌سوزد و تورم بالا می‌رود! این شرایط به حکمرانی ضعیف و نامطلوب اقتصادی مربوط می‌شود، اما بخش مهمی از آن ناشی از تحریم‌هاست.» ضرورت اصلاحات ساختاری و سیاسی ندری در پایان به تنها راهکار خروج از بن‌بست فعلی اشاره کرد و گفت: «راهکار کاملاً مشخص است؛ اگر بپذیریم که ترکیب تحریم‌ها و حکمرانی بد، این عملکرد ضعیف را در اقتصاد ایجاد کرده است، به جای دل‌خوش کردن به دور زدن تحریم‌ها باید برای رفع کامل تحریم‌ها و بازسازی روابط با دنیا اقدام کرد. برای رسیدن به نتیجه مطلوب اقتصادی، ساختارهایی که بر اساس تفکرات غلط گذشته شکل گرفته‌اند نیازمند اصلاحات اساسی هستند. تحقق این امر مستلزم تغییرات و تصمیمات جدی در عرصه سیاسی است، زیرا این تفکر سیاسی بوده که وضعیت موجود را خلق کرده است. تا زمانی که تحولات لازم در ابعاد سیاسی، اجتماعی و اقتصادی رخ ندهد، بعید است بتوان به راحتی از پس این مشکلات برآمد.»	کامران ندری، تحلیل‌گر مسائل اقتصادی، در گفت‌وگو با اقتصاد۲۴ با اشاره به پیامدهای ساختار غیرشفاف مبادلات مالی کشور گفت: «تجربه دور زدن تحریم‌ها تا امروز به ثبات نرسیده است که این مسیر هزینه‌های بسیار سنگینی برای کشور به همراه دارد. بخشی از این هزینه‌ها شامل عدم بازگشت درآمد‌های ارزی و دست رفتن ذخایر و سرمایه‌های ملی است. مواردی از فساد تارستی‌ها که تاکنون افشا و منتشر شده، تنها گوشه‌ای از این ماجراست و به احتمال زیاد، هزینه‌های واقعی به‌ویژه هزینه‌های غیرمستقیم آن بسیار بیشتر از ارقامی است که ما تا الان از آن مطلع هستیم.» وی در ادامه با اشاره به ابعاد ریسک فعالیت‌های تارستی‌ها افزود: «حتی اگر فرض کنیم تارستی‌ها افرادی قابل اعتماد باشند، آنها نیز در روند کار با هزینه‌ها و مخاطرات متعددی مواجه می‌شوند و تمام این هزینه‌ها را از ما دریافت می‌کنند زیرا فعالیت در این حوزه بسیار پریسک است و احتمال دارد آنها با مشکلات مالی یا تحریم‌های جدی روبه‌رو شوند. در نتیجه، همه این فاکتورها محاسبه شده و بار مالی آن بر اقتصاد کشور تحمیل می‌شود. به گزارش اقتصاد۲۴، «تارستی‌ها» که سال‌ها به‌عنوان راهکاری موقت برای دور زدن تحریم‌های معرفی می‌شد، این روزها به یکی از اصلی‌ترین منابع فساد و نیز دلایل اتلاف منابع ارزی و در نتیجه تورم‌زایی تبدیل شده است. براساس گزارش‌ها، هزینه‌های آشکار و پنهان مبادلات ارزی از مسیر واسطه‌ها و کانال‌های فروش رسمی، سالانه بین ۱۵ تا ۲۵ درصد از کل ارزش تجارت خارجی کشور را می‌بلعد. رقمی بالغ بر ۱۱ میلیارد دلار که در قالب کارمزدهای سنگین، تخفیف‌های اجباری فروش نفت و رسوب طولانی‌مدت منابع در حساب‌های خارجی از دست می‌رود. این هزینه‌های تحریمی علاوه بر اینکه قیمت تمام‌شده واردات کالاهای اساسی و ماشین‌آلات صنعتی را تا ۲۰ درصد گران‌تر به سفره مردم و خطوط تولید منتقل می‌کند، با ایجاد «تاریک‌های مالی»، فسادهای چند میلیارد دلاری را نیز ایجاد کرده است. در نتیجه این اتفاقات تخلیه شدید ذخایر ارزی، افزایش قیمت روزافزون ارز و تداوم تورم نقطه‌ای بالای ۸۰ درصدی بوده است. در واقع، شبکه دور زدن تحریم‌ها خود به مشکل و بحران تبدیل شده است. در همین راستا کامران ندری، کارشناس اقتصادی، به ابعاد مختلف پدیده تارستی‌ها در اقتصاد پرداخته است.
---	---